

MINISTERIE VAN JUSTITIE
AFDELING POLITIE
RIJKSVREEMDELINGENDIENST

's-Gravenhage, 30 december 1955
Raamweg 47
Tel. 183980-183989
183940-183944

al No. 386/B4

Onderwerp: Vreemdelingencirculaire no. 14
2e Wijziging

In mijn aanschrijving van 6 december 1954, Afd. Politie, Rijksvreemdelingendienst nr al 386, (Vreemdelingencirculaire no. 14) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1e. De bladzijden 41 en 42 worden vervangen door de hierbij gaande nieuwe bladzijden 41 en 42. (De wijziging betreft de mededelingen op blz. 41 ten aanzien van bijlage 4.)

2e. De bladzijden 57 tot en met 60 worden vervangen door de hierbij gaande nieuwe bladzijden 57 t/m 60. (Vervangen worden de aanschrijving van 6 december 1954, al nr. 386/B4 - zijnde bijlage 4 van de Vreemdelingencirculaire no. 14 - en de daarbij behorende aanschrijving van 22 mei 1951, al no. 37/23, met de daaronder gedrukte aanvullingen).

3e. Na bladzijde 78 worden ingevoegd de hierbij gaande bladzijden 78a tot en met 78w. (Na de vertaling van het "Verdrag betreffende sociale en medische bijstand verleend door de landen, welke partij zijn bij het Verdrag van Brussel", met bijlagen, en de tekst van de op 7 maart 1911 tussen Nederland en Noorwegen gesloten overeenkomst, wordt dus opgenomen een vertaling van het "Europees verdrag betreffende sociale en medische bijstand").

De Minister van Justitie,
Namens deze,
De Secretaris-Generaal,
J.C. Tenkink

AAN:

de H.H. Procureurs-Generaal, fgd.
Directeuren van Politie;
Hoofden van plaatselijke politie;
Heer Administrateur voor de
Grensbewaking.

R. I. D. 122/56.

Rijksvreemdelingendienst, al. nr 386/B 3, d.d. 6 december 1954 (dit onderwerp was tot heden geregeld in de nu vervallen Vreemdelingen-circulaire E);

Bijlage 3a, betreffende betaling van kosten voor vervoer en dergelijke van met schepen aangevoerde ongewenste vreemdelingen, schrijven van het Ministerie van Justitie, Afdeling Politie, Rijksvreemdelingendienst, al. nr. 386/B 3a, d.d. 6 december 1954, waarin tevens zijn opgenomen enkele artikelen uit het Verdrag betreffende repatriëring van Schepelingen (*Staatsblad* no. I 516), tot hetwelk Nederland is toegetreden;

Bijlage 4, betreffende bijstand aan behoeftige vreemdelingen in Nederland, schrijven van de Minister van Justitie van 30 december 1955, al. nr. 386/B 4, waaraan zijn toegevoegd:

- a. de tekst van het op 7 november 1949 te Parijs tussen België, Frankrijk, Luxemburg, Nederland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland gesloten verdrag, betreffende sociale en medische bijstand;
- b. de tekst van een regeling van 7 maart 1911 tussen Nederland en Noorwegen betreffende het verstrekken van onderstand aan achtergebleven zeelieden, die in behoeftige omstandigheden verkeren;
- c. de tekst van het op 11 december 1953 te Parijs tussen België, Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk, Griekenland, Ierland, Italië, Luxemburg, Nederland, Noorwegen, het Saargebied, Zweden, Turkije, IJsland en het Verenigd Koninkrijk gesloten Europees Verdrag betreffende sociale en medische bijstand;

Bijlage 4a, betreffende overneming door vreemde mogendheden van hun onderdanen, schrijven van het Ministerie van Justitie, Afdeling Politie, Rijksvreemdelingendienst, al. nr 386/B 4a, d.d. 6 December 1954, waaraan zijn toegevoegd:

- a. de tekst van het op 7 Mei 1910 tussen Nederland en Zwitserland gesloten verdrag nopens overneming van onderdanen en oud-onderdanen,
- b. de tekst van het op 11 Februari 1911 te Parijs tussen Nederland en Frankrijk gesloten verdrag nopens overneming van armlastige krankzinnige onderdanen en oud-onderdanen,
- c. de tekst van het publicatiebesluit van 17 September 1913 van een Belgisch-Nederlandse notawisseling, betreffende de terugleiding van minderjarigen;

Par. 7

Bijlage 5, betreffende verhaal van kosten op vreemde mogendheden, schrijven van het Ministerie van Justitie, Afdeling Politie, Rijksvreemdelingendienst, al. nr 386/B 5, d.d. 6 December 1954;

Bijlage 6, vertrouwelijk, betreffende de behandeling, eventuele aanhouding en verwijdering van politieke vluchtelingen, schrijven van het Ministerie van Justitie, Afdeling Politie, Rijksvreemdelingendienst, al. nr 386/B 6, d.d. 6 December 1954;

Bijlage 7, betreffende verplichting tot kennisgeving aan het Britse consulaat, betreffende de inbewaringstelling van een Brits onderdaan, schrijven van het Ministerie van Justitie, Afdeling Politie, Bureau Kabinet, no. 3001, d.d. 8 September 1947;

Bijlage 8, vertrouwelijk, betreffende de verwijdering van bepaalde categorieën van vreemdelingen, schrijven van het Ministerie van Justitie, Afdeling Politie, Rijksvreemdelingendienst, 386/B 8, d.d. 6 December 1954;

Bijlage 9, betreffende vreemdelingen, die geen paspoort of ander reispapier van hun Regering krijgen, omdat zij niet aan hun militaire verplichtingen voldoen;

Acht modellen van te bezigen formulieren, respectievelijk genummerd 1 tot en met 7 en 7a; en

Een kort overzicht van de voornaamste bepalingen en klapperwoorden.

2. Deze beschikking kan worden aangehaald als: „Vreemdelingen-circulaire nr 14/1955” en treedt in werking op 1 April 1955.

De Minister van Justitie,

L. A. DONKER.

Verzonden aan:

I. *H.H. Procureurs-Generaal, fung. Directeuren van Politie;*

*H.H. Hoofden van Plaatselijke Politie;
de Heer Administrateur voor de Grensbewaking;*

II. *de Minister van Financiën.*

MINISTERIE VAN JUSTITIE

Afdeling Politie
Rijksvreemdelingendienst
al. nr 386/B-4

's-Gravenhage, 30 december 1955

Bijlage 4 van de Vreemdelingencirculaire nr 14/1955

Betreffende:

**Sociale en medische bijstand
aan vreemdelingen**

De ondersteuning van armlastige vreemdelingen vindt haar grondslag in:

- a. de Nederlandse Armenwet van 1912;
- b. het ongeschreven internationale recht;
- c. het geschreven internationale recht, neergelegd in overeenkomsten met vreemde mogendheden.

Bij a. De Armenwet maakt geen verschil tussen Nederlanders en vreemdelingen. De organen van gemeentelijke armenzorg hebben derhalve, althans bij de aanvang der behoefte, dezelfde plichten tegenover een behoeftige vreemdeling als tegenover een behoeftige Nederlander. Door het Rijk kan intussen, ten laste van het Ministerie van Maatschappelijk Werk, een subsidie ten bedrage van 75 pct. der verzorgingskosten worden toegekend.

Bij b. Het is algemeen aanvaard, dat elk land bevoegd is een behoeftige vreemdeling, na hem de nodige eerste hulp te hebben verleend, na kortere of langere tijd te verwijderen/repatriëren naar het land van herkomst, mits daartegen op grond van humanitaire overwegingen geen bezwaar bestaat.

Bij c. Voorzover Nederland met andere staten overeenkomsten heeft gesloten betreffende de ondersteuning of uitleiding/repatriëring van wederzijdse behoeftige onderdanen, moet er uiteraard gehandeld worden in overeenstemming met de bepalingen dier overeenkomsten.

Bij de wet van 8 december 1950, *Stbl.* K. 556, werd goedgekeurd het op 7 november 1949 te Parijs tussen België, Frankrijk, Luxemburg, Nederland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland gesloten verdrag betreffende sociale en medische bijstand door de de landen, welke partij zijn bij het Verdrag van Brussel van 17 maart 1948 (zie *Stbl.* no. I. 519). Het verdrag is, met een aanvullend accoord ter uitvoering van art. 9, hierachter af-

Bijlage 4

gedrukt. Het is indertijd voor alle vijf de genoemde landen in werking getreden.

Op 11 december 1953 is te Parijs een nieuw verdrag tot stand gekomen, het *Europees Verdrag betreffende sociale en medische bijstand*, ondertekend door:

1. België
2. Denemarken
3. Frankrijk
4. de Bondsrepubliek Duitsland
5. Griekenland
6. IJsland
7. Ierland
8. Italië
9. Luxemburg
10. Nederland
11. Noorwegen
12. het Saargebied
13. Zweden
14. Turkije
15. het Verenigd Koninkrijk.

Het is tot nu toe bekrachtigd door Ierland, Denemarken, het Verenigd Koninkrijk, het Saargebied, Noorwegen, Nederland en Zweden.

Wat Nederland betreft, is het, ingevolge de nederlegging van een akte van bekrachtiging op 20 juli 1955, op 1 augustus 1955 in werking getreden.

Een aan het verdrag toegevoegd protocol verklaart de bepalingen van titel I van het bijstandsverdrag mede toepasselijk op vluchtelingen in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juni 1951. Het protocol is tot nu toe door dezelfde staten bekrachtigd als die, welke het verdrag bekrachtigd hebben.

Het verdrag en het protocol zijn hierachter afgedrukt.

Tenslotte is opgenomen een in 1911 met Noorwegen gesloten overeenkomst, betreffende het verstrekken van onderstand aan achtergebleven zeelieden, onderdanen van de ene partij, die op een schip van de andere partij hebben gevaren.

Uit de verdragen van 1949 en van 1953 blijkt dat de mogelijkheid tot verwijdering/repatriëring van een hier te lande rechtens woonplaats hebbende (voor het verdrag van 1953: rechtmatig verblijf houdende) onderdaan van een der staten, voor welke deze verdragen gelden, uitsluitend omdat hij bijstand behoeft, zeer beperkt is (zie de artt. 1, 3 en 4 van het verdrag van 1948 en de artt. 1, 6 en 7 van het Europees Verdrag). Bovendien wordt wel van de verwijdering/repatriëring

triëring van armlastige vreemdelingen afgezien, als het land, waarvan zij onderdaan zijn, restitutie van de kosten van verdere ondersteuning aanbiedt. De bemoeiingen met deze aangelegenheden behoren in het bijzonder tot de bevoegdheid van de Minister van Maatschappelijk Werk. Verwijdering/repatriëring uitsluitend wegens armlastigheid van een vreemdeling aan wie voor onbepaalde tijd verblijf is toegestaan, dient dan ook slechts plaats te vinden, nadat deze Minister verklaard heeft, tegen de uitleiding geen bezwaar te hebben.

De Minister van Justitie,

Namens deze:

De Secretaris-Generaal,

J. C. TENKINK.

Aan:

*H.H. Procureurs-generaal, fung. Directeuren
van Politie;*

H.H. Hoofden van plaatselijke politie;

de Heer Administrateur voor de G1ensbewaking.

Bijlage 4

Behoort bij bijlage 4 van de Vreemdelingencirculaire nr. 14/1955.

Tekst van de op 7 Maart 1911 te Christiania tussen Nederland en Noorwegen gesloten overeenkomst betreffende de aan schipbreukelingen te verlenen onderstand (Bekend gemaakt bij K.B. van 31 Mei 1911, *Stb.* 139).

VERKLARING

van 7 Maart 1911 tot regeling van den onderstand te verstrekken aan achtergebleven zeelieden, die in behoeftige omstandigheden verkeerden.

Aangezien de Regeering van Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden en de Regeering van Zijne Majesteit den Koning van Noorwegen een regeling wenschen te maken ten aanzien van den onderstand in zekere gevallen aan hulpbehoevende zeelieden van de respectieve landen te verstrekken, zoo zijn de ondergeteekenden, hiertoe behoorlijk gemachtigd, het volgende overeengekomen:

Wanneer een zeeman van een der contracteerende Staten, na gediend te hebben aan boord van een schip, behoorend tot den anderen Staat, ten gevolge van schipbreuk of om andere redenen zonder middelen van bestaan achtergebleven is in een derde land, in de koloniën van dat land, of op het grondgebied of in de koloniën van den Staat, welks vlag het schip voert, zal de Regeering van dien laatsten Staat gehouden zijn dien zeeman onderstand te verlenen, totdat hij wederom aangemonsterd wordt, eene andere betrekking vindt of tot aan zijne aankomst in zijn eigen land of tot zijn dood.

Het is echter verstaan dat de zeeman, die zich in den toestand bevindt, in de vorige paragraaf bedoeld, van de eerst voorkomende gelegenheid gebruik zal moeten maken om zich tegenover de bevoegde overheden van den Staat, die geroepen is hem onderstand te verlenen, te verantwoorden wegens zijne behoeftige omstandigheden en de oorzaken, die daartoe geleid hebben. Hij zal bovendien moeten bewijzen, dat zijn behoeftige toestand het natuurlijk gevolg is van het verlaten van het schip. Bij gebreke van dien zal de zeeman zijn recht op onderstand verliezen.

Hij zal dit recht eveneens verliezen in geval van desertie of wanneer hij van boord is gezonden wegens het plegen van een misdrijf, of het schip verlaten heeft tengevolge van ongeschiktheid voor den dienst, veroorzaakt door ziekte of verwonding, te wijten aan eigen schuld.

Bijlage 4

In den onderstand zijn begrepen het onderhoud, de kleeding, de geneeskundige behandeling, de geneesmiddelen, de reiskosten en in geval van overlijden, de begrafenis-kosten.

Deze regeling zal in werking treden van af den datum der uitwisseling van de akten van bekrachtiging, en van kracht blijven totdat een der beide contracteerende Partijen, één jaar tevoren haar voornemen om er de gevolgen van te doen ophouden, zal hebben kenbaar gemaakt.

Ten blijke waarvan de ondergeteekenden deze regeling hebben onderteekend en van hun zegels voorzien.

Gedaan in dubbel te Christiania den 7den Maart 1911.

*De Minister van Buitenlandsche
Zaken van Zijne Majesteit den
Koning van Noorwegen,
(L.S.) J. Irgens.*

*De Buitengewone Gezant
en Gevolmachtigd Minister van
Hare Majesteit de Koningin der
Nederlanden,
(L.S.) W. van Welderen Rengers.*

VERTALING

**EUROPEES VERDRAG BETREFFENDE SOCIALE EN
MEDISCHE BIJSTAND**

De Regeringen welke dit Verdrag hebben ondertekend, Leden van de Raad van Europa,

Overwegende dat het doel van de Raad van Europa is grotere eenheid onder zijn Leden te bewerkstelligen, teneinde onder meer hun sociale vooruitgang te bevorderen;

Besloten hebbende in overeenstemming met deze doelstelling hun samenwerking op sociaal gebied uit te breiden door aanvaarding van het beginsel van gelijke behandeling van elkanders onderdanen bij de toepassing van de wetgeving inzake sociale en medische bijstand; en

Verlangende te dien einde een Verdrag te sluiten,

Zijn het volgende overeengekomen:

TITEL I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Ieder der Verdragsluitende Partijen verbindt zich te waarborgen, dat onderdanen van de andere Verdragsluitende Partijen, die rechtmatig verblijf houden in enig deel van haar grondgebied, waarop dit Verdrag van toepassing is, en niet beschikken over voldoende middelen, gelijkelijk en onder dezelfde voorwaarden als haar eigen onderdanen recht kunnen doen gelden op sociale en medische bijstand (hierna aangeduid als „bijstand”), zoals deze is geregeld door de geldende wetgeving in dat deel van haar grondgebied.

Artikel 2

- (a) Voor de toepassing van dit Verdrag hebben de woorden „bijstand”, „onderdanen”, „grondgebied” en „land van herkomst” de volgende betekenis:
- (i) „Bijstand” betekent met betrekking tot iedere Verdragsluitende Partij iedere bijstand, verleend krachtens de in enig deel van haar grondgebied geldende wetten en rege-

Bijlage 4

lingen, op grond waarvan middelen van bestaan en de voor hun toestand noodzakelijke verzorging worden verschaft aan personen zonder voldoende middelen, met uitzondering van premievrije pensioenen en uitkeringen aan slachtoffers van oorlog of bezetting;

(ii) De termen „onderdanen” en „grondgebied” van een Verdragsluitende Partij hebben de betekenis, welke die Partij daaraan heeft toegekend in een tot de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa gerichte verklaring, die daarvan mededeling doet aan alle overige Verdragsluitende Partijen, met dien verstande dat een persoon, die zijn nationaliteit heeft verloren zonder hiervan vervallen te zijn verklaard en daardoor staatloos is geworden, als onderdaan behandeld zal blijven worden, totdat hij een andere nationaliteit heeft verworven;

(iii) „Land van herkomst” betekent het land, waarvan een persoon, die onder de bepalingen van dit Verdrag valt, onderdaan is.

(b) De wetten en regelingen, welke op het grondgebied van de Verdragsluitende Partijen van kracht zijn en waarop dit Verdrag van toepassing is, alsmede de door de Verdragsluitende Partijen gemaakte voorbehouden, zijn onderscheidenlijk opgenomen in de Bijlagen I en II.

Artikel 3

Het bewijs van de nationaliteit van de betrokken persoon wordt geleverd volgens de wettelijke voorschriften, welke in het land van herkomst van kracht zijn.

Artikel 4

De kosten van bijstand aan een onderdaan van een der Verdragsluitende Partijen worden gedragen door de Verdragsluitende Partij, die de bijstand heeft verleend.

Artikel 5

De Verdragsluitende Partijen verbinden zich om, voorzover hun wetten en regelingen zulks toelaten, elkander bij te staan teneinde zo veel mogelijk verhaal van de volledige kosten van bijstand te verkrijgen op derden, die financiële verplichtingen hebben jegens de persoon die bijstand heeft genoten, of op personen, die verplicht zijn om bij te dragen in de kosten van levensonderhoud van de betrokken persoon.

TITEL II

REPATRIERING

Artikel 6

- (a) Een Verdragsluitende Partij, op wier grondgebied een onderdaan van een andere Verdragsluitende Partij rechtmatig verblijft, repatrieert die onderdaan niet om de enkele reden, dat hij bijstand behoeft.
- (b) Niets in dit Verdrag doet afbreuk aan het recht tot verwijdering om andere redenen dan de enkele reden, genoemd in het vorige lid.

Artikel 7

- (a) Niettegenstaande het bepaalde in artikel 6 (a) kan een Verdragsluitende Partij, op wier grondgebied een onderdaan van een andere Verdragsluitende Partij verblijft, die onderdaan repatriëren om de enkele reden, genoemd in artikel 6 (a), indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:
 - (i) de betrokken persoon heeft niet voortdurend gedurende ten minste vijf jaren verblijf gehouden op het grondgebied van die Verdragsluitende Partij ingeval hij dat grondgebied heeft betreden vóór het bereiken van de leeftijd van vijf en vijftig jaar, of gedurende ten minste tien jaren ingeval hij dat grondgebied heeft betreden na het bereiken van die leeftijd;
 - (ii) hij verkeert in een staat van gezondheid, die vervoer toelaat; en
 - (iii) hij heeft geen nauwe banden met het land waar hij verblijf houdt.
- (b) De Verdragsluitende Partijen komen overeen slechts met de grootste gematigdheid over te gaan tot repatriëring, en dan nog slechts wanneer er geen bezwaar op grond van humanitaire overwegingen bestaat.
- (c) In dezelfde geest komen de Verdragsluitende Partijen overeen om in geval van repatriëring van een persoon, die bijstand geniet, faciliteiten te verlenen aan zijn echtgenoot en kinderen om hem te vergezellen.

Artikel 8

- (a) De Verdragsluitende Partij, die een onderdaan van een andere Verdragsluitende Partij repatrieert overeenkomstig het bepaalde in artikel 7, draagt de kosten van de repatriëring tot

Bijlage 4

de grens van het grondgebied, waarheen die onderdaan wordt gerepatrieerd.

- (b) Iedere Verdragsluitende Partij verbindt zich elk harer onderdanen, gerepatrieerd overeenkomstig het bepaalde in artikel 7, op te nemen.
- (c) Iedere Verdragsluitende Partij verbindt zich de doorreis van personen, gerepatrieerd overeenkomstig artikel 7, over haar grondgebied te vergemakkelijken.

Artikel 9

Indien het land, waarvan de persoon, die bijstand heeft genoten, beweert een onderdaan te zijn, hem niet als zodanig erkent, worden de gronden voor deze afwijzing binnen dertig dagen of zo spoedig mogelijk nadien aan het land van verblijf medegedeeld.

Artikel 10

- (a) Wanneer tot repatriëring is besloten, worden de diplomatieke of consulaire autoriteiten van het land van herkomst (zo mogelijk drie weken van tevoren) verwittigd van het voornemen tot repatriëring van hun onderdaan.
- (b) De autoriteiten van het land van herkomst lichten de autoriteiten van het land of de landen van doorreis naar behoren in.
- (c) De plaatsen, waar dergelijke personen worden overgegeven, worden vastgesteld bij overeenkomsten tussen de bevoegde autoriteiten van het land van verblijf en van het land van herkomst.

TITEL III

VERBLIJF

Artikel 11

- (a) Het verblijf van een vreemdeling op het grondgebied van een der Verdragsluitende Partijen wordt als rechtmatig in de zin van dit Verdrag beschouwd zolang te zijnen aanzien een verblijfs- of andere soortgelijke vergunning van kracht is, welke op grond van de wetten en regelingen van het betrokken land vereist is voor het verblijf in dat land. Verzuim om een dergelijke vergunning te doen verlengen brengt voor de betrokken persoon geen verval van het recht op bijstand teweeg, indien het verzuim uitsluitend aan zijn achteloosheid te wijten is.

- (b) Rechtmatig verblijf wordt onrechtmatig op het ogenblik, waarop een bevel tot verwijdering tegen de betrokken persoon is uitgevaardigd, tenzij schorsing van de uitvoering wordt verleend.

Artikel 12

Behoudens bewijs van het tegendeel wordt het aanvangstijdstip van het tijdvak van verblijf, vermeld in artikel 7, vastgesteld aan de hand van bewijsmateriaal verkregen door officieel onderzoek of van de in Bijlage III vermelde bewijsstukken of van alle bewijsstukken, die door de wetten en regelingen van het land worden erkend als bewijs van verblijf.

Artikel 13

- (a) De voortduring van het verblijf kan worden bewezen door overlegging van elk in het land van verblijf aanvaardbaar bewijsstuk, zoals een bewijs van beroepswerkzaamheden of overlegging van huurkwitanties.
- (b) (i) Het verblijf wordt als voortdurend beschouwd ondanks tijdvakken van afwezigheid van minder dan drie maanden, mits de afwezigheid niet wordt veroorzaakt door repatriëring of verwijdering.
- (ii) Tijdvakken van afwezigheid van zes maanden of langer worden beschouwd de voortduring van het verblijf te onderbreken.
- (iii) Teneinde te bepalen of een tijdvak van afwezigheid van meer dan drie en minder dan zes maanden de voortduring van het verblijf onderbreekt, wordt rekening gehouden met het voornemen van de betrokken persoon om naar het land van verblijf terug te keren en met de mate, waarin hij de banden met dat land heeft aangehouden gedurende het tijdvak zijner afwezigheid.
- (iv) Het dienst doen op schepen, geregistreerd in het land van verblijf, wordt niet geacht de voortduring van het verblijf te onderbreken. Het dienst doen op andere schepen wordt behandeld in overeenstemming met de bepalingen van de alinea's (i) tot en met (iii) hierboven.

Artikel 14

Het tijdvak, gedurende hetwelk de betrokken persoon bijstand heeft genoten uit publieke fondsen ingevolge wettelijke maatregelen, genoemd in Bijlage I, blijft bij de berekening van de duur van het verblijf buiten beschouwing, behalve ingeval van medische behandeling voor acute ziekten of medische behandeling van korte duur.

TITEL IV
DIVERSE BEPALINGEN

Artikel 15

De administratieve, diplomatieke en consulaire autoriteiten van de Verdragsluitende Partijen verlenen elkander alle mogelijke steun bij de uitvoering van dit Verdrag.

Artikel 16

- (a) De Verdragsluitende Partijen verwittigen de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa van iedere volgende wijziging van hun wetten en regelingen, welke de Bijlagen I en III raakt.
- (b) Iedere Verdragsluitende Partij verwittigt de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa van elke nieuwe wet of regeling, voorzover die nog niet in Bijlage I is opgenomen. Bij het doen van een dergelijke kennisgeving kan de Verdragsluitende Partij een voorbehoud maken met betrekking tot de toepassing van deze nieuwe wet of regeling op onderdanen van andere Verdragsluitende Partijen.
- (c) De Secretaris-Generaal van de Raad van Europa stelt de andere Verdragsluitende Partijen in kennis van elke inlichting, hem verstrekt ingevolge de leden (a) en (b).

Artikel 17

De Verdragsluitende Partijen kunnen bij bilaterale overeenkomst overgangsmaatregelen treffen voor de gevallen, waarin bijstand werd verleend vóór het in werking treden van dit Verdrag.

Artikel 18

De bepalingen van dit Verdrag hebben geen beperkende invloed op de bepalingen van nationale wetten of regelingen, van internationale verdragen of van bilaterale of multilaterale overeenkomsten, welke gunstiger zijn voor de rechthebbende.

Artikel 19

De Bijlagen I, II en III vormen een onverbreekelijk geheel met dit Verdrag.

Artikel 20

- (a) De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Partijen trachten ieder geschil ten aanzien van de uitlegging of toepassing van dit Verdrag op te lossen door onderhandelingen.

- (b) Indien een dergelijk geschil niet binnen drie maanden door onderhandelingen is opgelost, wordt het geschil ter arbitrage voorgelegd aan een scheidsrechterlijk orgaan, welks samenstelling en werkwijze door de Verdragsluitende Partijen in gemeen overleg worden geregeld, of bij gebreke van een dergelijke regeling in gemeen overleg binnen een volgend tijdvak van drie maanden, aan een scheidsman, op verzoek van de meest gereede der betrokken Verdragsluitende Partijen gekozen door de President van het Internationaal Gerechtshof. Indien de laatstgenoemde een onderdaan van een der Partijen in het geschil zou zijn, wordt deze taak toevertrouwd aan de Vice-President van het Hof of aan de in anciënniteit volgende rechter, die geen onderdaan van een der Partijen in het geschil is.
- (c) De beslissing van het scheidsrechterlijk orgaan of van de scheidsman wordt gegeven in overeenstemming met de beginselen en de geest van het onderhavige Verdrag en is zonder beroep en bindend.

Artikel 21

- (a) Dit Verdrag staat open voor ondertekening door de Leden van de Raad van Europa. Het dient te worden bekrachtigd. De akten van bekrachtiging zullen worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa.
- (b) Dit Verdrag treedt in werking op de eerste dag van de maand, volgende op de nederlegging van de tweede akte van bekrachtiging.
- (c) Ten aanzien van iedere Staat, welke het Verdrag op een later tijdstip bekrachtigt, treedt het Verdrag in werking op de eerste dag van de maand, volgende op de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging.

Artikel 22

- (a) Het Comité van Ministers van de Raad van Europa kan elke Staat, die geen Lid van de Raad is, uitnodigen om tot dit Verdrag toe te treden.
- (b) Toetreding vindt plaats door het nederleggen van een akte van toetreding bij de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa, welke op de eerste dag van de volgende maand van kracht wordt.
- (c) Elke akte van toetreding, nedergelegd in overeenstemming met dit artikel, wordt vergezeld van een mededeling van die inlichtingen, welke in de Bijlagen I en III van dit Verdrag zou-

Bijlage 4

den zijn opgenomen indien de Regering van de betrokken Staat op het tijdstip van de toetreding ondertekenaar van het Verdrag ware geweest.

- (d) Voor de toepassing van dit Verdrag wordt iedere inlichting, medegedeeld overeenkomstig lid (c) van dit artikel, geacht deel uit te maken van de Bijlage, waarin de inlichting zou zijn opgenomen indien de Regering van de betrokken Staat ondertekenaar ware.

Artikel 23

De Secretaris-Generaal van de Raad van Europa stelt de Leden van de Raad in kennis:

- (a) van het tijdstip van inwerkingtreding van dit Verdrag en van de namen der Leden, die het bekrachtigen;
- (b) van de nederlegging van elke akte van toetreding in overeenstemming met artikel 22 en van de begeleidende mededelingen;
- (c) van elke mededeling, ontvangen overeenkomstig artikel 24, en van het tijdstip van inwerkingtreding daarvan.

Artikel 24

Dit Verdrag is gesloten voor de duur van twee jaren, te rekenen van het tijdstip van inwerkingtreding overeenkomstig artikel 21 (b). Daarna blijft het van jaar tot jaar van kracht voor alle Verdragssluitende Partijen die het niet hebben opgezegd door middel van een daartoe strekkende mededeling aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa ten minste zes maanden vóór het verstrijken van hetzij het aanvangstijdvak van twee jaren, hetzij van een volgend tijdvak van een jaar. Zodanige mededeling wordt van kracht aan het einde van het tijdvak waarop zij betrekking heeft.

Ten blijk daarvan de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend.

Gedaan te Parijs, de 11e December 1953, in de Engelse en Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek, in een enkel exemplaar, dat zal worden bewaard in het archief van de Raad van Europa. De Secretaris-Generaal doet gewaarmerkte afschriften ervan toekomen aan alle Partijen welke dit Verdrag hebben ondertekend.

BIJLAGE I

WETGEVINGSMAATREGELEN BETREFFENDE BIJSTAND
ALS BEDOELD IN ARTIKEL 1 VAN HET VERDRAG*BELGIË:*

De wetten van 27 November 1891, gewijzigd bij de wetten van 16 Juni 1920 en van 8 Juni 1945, en van 10 Maart 1925, gewijzigd bij de wet van 8 Juni 1945, betreffende bijstand van overheidswege.

DENEMARKEN:

De wet betreffende bijstand van overheidswege van 20 Mei 1933 met latere wijzigingen daarvan, met uitzondering van de volgende bepalingen: Deel II, artikel 130, eerste lid onder 1 t/m 3; Deel III; Deel IV, artikelen 247—249.

*FRANKRIJK:**(a) Bijstand aan kinderen*

de wet van 15 april 1943 betreffende sociale bijstand aan kinderen, gewijzigd door het besluit No. 53.1186 van 29 november 1953;

de wet van 5 juli 1944 betreffende teruggave aan particuliere instellingen van uitgaven voor onderhoud en opvoeding van minderjarigen, die in moreel gevaar verkeren, en van abnormale kinderen;

(b) Sociale bijstand aan gezinnen

de besluiten van 29 juli 1939 en 8 november 1951;

(c) Sociale bijstand aan volwassenen

het besluit no. 53.1186 van 29 november 1953;

de sociale bijstand aan ouden van dagen (onder uitsluiting van de sociale kaart voor minderbedeelden);

de sociale bijstand aan invaliden, blinden en personen, die een lichaamsgebrek van ernstige aard hebben, voor zover het de bepalingen inzake bijstand betreft, onder uitsluiting van met name artikel 40 betreffende de uitkering van compensatoire toelagen aan personen in dienstbetrekking, die blind zijn of een lichaamsgebrek van ernstige aard hebben;

de compensatoire toelagen bij huurverhogingen;

de sociale bijstand aan gezinnen, waarvan de kostwinners hun dienstplicht in het Franse leger vervullen;

de hulp van de Bureaux voor Sociale Bijstand;

(d) Medische bijstand

het besluit no. 53.1186 van 29 november 1953, voor zover het medische bijstand betreft;

Bijlage 4

de verordening van 31 oktober 1945 betreffende tuberculosebestrijding;

de wet van 30 juni 1838 betreffende krankzinnigen.

BONDSREPUBLIC DUITSLAND:

De Bijstandsregeling van 13 Februari 1924.

Grondbeginselen van het Rijk van 4 December 1924 betreffende de voorwaarden voor, de aard en de draagwijdte van bijstand van overheidswege.

De wet betreffende de bestrijding van geslachtsziekten van 23 Juli 1953.

De verordening betreffende hulp aan tuberculoselijders van 8 September 1942.

De Pruisische wet op het onderwijs aan blinde en doofstomme kinderen van 7 Augustus 1911.

GRIEKENLAND:

De Griekse wetgeving voorziet in bijstand van overheidswege aan behoeftigen. Als behoeftigen worden overeenkomstig het bepaalde in het Koninklijk Besluit van 11 Juni 1946 beschouwd de personen, die in het bezit zijn van een bewijs van minvermogenheid, afgegeven door de bevoegde diensten van het Ministerie van Sociale Bijstand.

(a) Bijstand aan kinderen

- (i) Melk: de circulaire van het Ministerie van Handel No. 267.406/21961/10.12.51.

Melk wordt kosteloos verstrekt voor kinderen van ten hoogste twee jaar, en tegen verminderde prijs voor kinderen van twee tot zes jaar.

- (ii) Onderstand voor kinderen, die de vaderlijke steun missen: de circulaire van het Ministerie van Sociale Bijstand No. 100.000/1950.

Deze verschilt in hoogte naar gelang van het aantal afhankelijke gezinsleden en naar hun behoefte.

- (iii) Kosteloze opname van kinderen, die aan klierinfecties lijden, in klinieken ter observatie: de circulaire van het Ministerie van Sociale Bijstand No. 817/7338/10.1.1952.

- (iv) Kosteloze opname in z.g. nationale weeshuizen: de circulaire van het Ministerie van Sociale Bijstand No. 85216/1951.

De opname wordt verleend overeenkomstig een voorrangsregeling, naar gelang van de behoefte en de algemene toestand van de wees.

(b) Bijstand aan volwassenen

- (i) De circulaire van het Ministerie van Sociale Bijstand No. 104.105/14.11.1947.

Aan behoeftigen wordt medische bijstand verschaft. Deze omvat de kosteloze verstrekking van pharmaceutische middelen door de gezondheidsdiensten en de verstrekking van geneeskundige verzorging in ziekenhuizen en klinieken.

- (ii) Vrijstelling van reiskosten: de circulaire van het Ministerie voor de Koopvaardij No. 14.931/7.3.50.
Een aantal kosteloze plaatsen wordt vrijgehouden voor behoeftigen op Griekse kustvaarders.
- (iii) Vrijstelling van reiskosten naar huis voor vrijgelaten gevangenen: de circulaire van de Ministeries van Justitie, Financiën, Verkeer en voor de Koopvaardij No. 59/7.5.1952.
- (iv) Kosteloze rechtsgeleerde bijstand op grond van de artikelen 220—224 van het Wetboek van Burgerlijke rechtsvordering.
Deze bijstand wordt aan vreemdelingen verleend op basis van wederkerigheid.

IJSLAND:

De Wet No. 80 van 5 Juni 1947 betreffende sociale bijstand.

IERLAND:

De Blindenwet van 1920.
De wet op bijstand van overheidswege van 1939.
De wet op de behandeling van geestelijk gestoorden van 1945.
De wet op de volksgezondheid van 1953.

ITALIË:

- (a) De eenvormige tekst van de wetten betreffende de openbare orde van 18 Juni 1931, No. 773, artikel 142 e.v., regerende het verblijf van vreemdelingen in Italië.
- (b) De wet van 17 Juli 1890, No. 6972, betreffende overheidsinstellingen voor bijstand en weldadigheid, artikelen 76 en 77, en de Administratieve Regeling van 5 Februari 1891, No. 99, artikelen 112 en 116, met betrekking tot gebrekkigen en behoeftige personen in het algemeen.
- (c) De wet van 14 Februari 1904, No. 36, artikel 6, en de regeling van 16 Augustus 1909, No. 615, artikelen 55, 56, 75, 76 en 77, betreffende krankzinnigen.
- (d) Het wetsbesluit van 31 Juli 1945, No. 425, betreffende de bevoegdheden, de taken en de organisatie van het Ministerie voor Bijstand aan Oorlogsslachtoffers.

LUXEMBURG:

De wet van 28 Mei 1897 betreffende noodverblijf (*domicile de secours*).

De wet van 7 Augustus 1923 tot het verplicht stellen van het onderwijs aan blinden en doofstommen.

Bijlage 4

NEDERLAND:

De wet van 27 April 1912 tot regeling van het armbestuur.

NOORWEGEN:

De wet van 19 Mei 1900 betreffende bijstand van overheidswege.

SAARGEBIED:

De Bijstandsregeling van 13 Februari 1924.

De grondbeginselen van het Duitse Rijk van 1 Augustus 1933 betreffende de voorwaarden voor, de aard en de draagwijdte van bijstand van overheidswege.

De Pruisische verordening van 30 Mei 1932 voor de toepassing van de verordening inzake de verplichte bijstand.

De wet betreffende sociale verzekering voor jeugdige personen van 9 Juli 1922.

De wet betreffende de toekenning van staatswege van een uitkering aan tuberculoselijders van 25 Januari 1955.

ZWEDEN:

De wet op bijstand van overheidswege van 14 Juni 1918.

De wet betreffende jeugdzorg van 6 Juni 1924, artikel 29.

De verordening van 30 Juni 1948 met betrekking tot toelagen voor gezinshuisvesting en toelagen voor brandstoffen.

TURKIJE:

De wet betreffende openbare hygiëne, artikelen 72, 72-2, 99, 105, 117, 156.

De wet No. 487 met betrekking tot de malariabestrijding, artikel IV.

De wet No. 305.

De wet No. 538.

De regeling inzake hospitaalinstanties, artikelen 4-3 en 5.

De regeling inzake ouderverenigingen.

VERENIGD KONINKRIJK VAN GROOT-BRITANNIË EN NOORD-IERLAND:

(a) Groot-Britannië

De wet betreffende bijstand van staatswege van 1948.

De wetten betreffende de Nationale Gezondheidsdienst van 1946—1952.

De wetten betreffende de Nationale Gezondheidsdienst (Schotland) van 1947—1952.

(b) Noord-Ierland

De wetten op bijstand van staatswege (Noord-Ierland) van 1948 en 1951.

De wet op de Welfare-diensten (Noord-Ierland) van 1949.

De wetten op de Gezondheidsdiensten (Noord-Ierland) van 1948—1952.

De wet op de Volksgezondheid (Tuberculose) (Noord-Ierland) van 1946.

BIJLAGE II

DOOR DE VERDAGSLUITENDE PARTIJEN GEMAAKTE
VOORBEHOUDEN

1. *De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland* heeft het volgende voorbehoud gemaakt:

„Indien de Duitse wetgeving, vermeld in Bijlage I, voorziet in bijzondere subsidies en scholing teneinde een persoon in staat te stellen een zaak te beginnen of een loopbaan te kiezen of voor vakopleiding, en indien dergelijke subsidies het bereik van de in dit Verdrag voorziene bijstand te boven gaan, is de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland bevoegd maar niet gehouden tot het verlenen van dergelijke subsidies aan de onderdanen der andere Verdragsluitende Partijen.”

2. *De Regering van Luxemburg* heeft het volgende voorbehoud gemaakt:

„Onverminderd het bepaalde in artikel 18 behoudt de Luxemburgse Regering zich het recht voor het Verdrag wat betreft artikel 7 niet toe te passen dan onder voorwaarde, dat de betrokken persoon tenminste tien jaren in Luxemburg verblijf heeft gehouden.”

3. *De Regering van het Verenigd Koninkrijk* heeft het volgende voorbehoud gemaakt:

„Harer Majesteits Regering behoudt zich het recht voor zich te bevrijden van de verplichting krachtens artikel 1 ten aanzien van de personen, die kunnen worden gerepatrieerd op grond van het bepaalde in artikel 7, maar die geen gebruik maken van de hun geboden faciliteiten bij repatriëring (met inbegrip van kosteloos vervoer tot de grens van hun land van herkomst).”

BIJLAGE III

**LIJST VAN BEWIJSSTUKKEN, ERKEND ALS BEWIJS VOOR
VERBLIJF EN BEDOELD IN ARTIKEL 11 VAN HET VERDRAG****BELGIË:**

De identiteitskaart voor vreemdelingen, of een uittreksel uit het Vreemdelingenregister of uit het Bevolkingsregister.

DENEMARKEN:

Een uittreksel uit het Vreemdelingenregister of uit het Bevolkingsregister.

FRANKRIJK:

Een verblijfsvergunning (*carte de séjour*) voor vreemdelingen.

BONDSREPUBLIC DUITSLAND:

Een aantekening in het paspoort of een uittreksel uit het Vreemdelingenregister.

GRIEKENLAND:

In het algemeen is het paspoort het bewijsstuk, dat wordt aanvaard als bewijs van de hoedanigheid van vreemdeling. Vreemdelingen, die zich metterwoon in Griekenland vestigen, verkrijgen van het Vreemdelingenbureau een identiteitskaart binnen een maand na aankomst. In alle andere gevallen ontvangen vreemdelingen een verblijfsvergunning.

IJSLAND:

Een bewijs, opgesteld aan de hand van de lijsten van vreemdelingen, bijgehouden door de immigratieautoriteiten, of een bewijs, opgesteld aan de hand van de Volkstellingslijst.

IERLAND:

Een aantekening van het Ministerie van Justitie in het paspoort of op reisdocumenten en inschrijving in de politieregisters. Deze aantekeningen worden door de politie gewaarmerkt.

ITALIË:

Bewijzen van burgerlijke staat, vergezeld van elk ander bewijsstuk, met inbegrip van een of meer in de gebruikelijke vorm gestelde identiteitsbewijzen.

Bijlage 4

LUXEMBURG:

De identiteitskaart voor vreemdelingen.

NEDERLAND:

Een uittreksel uit het Vreemdelingenregister of uit het Bevolkingsregister.

NOORWEGEN:

Een uittreksel uit het Vreemdelingenregister.

SAARGEBIED:

Legalisatie van verblijf.

De Saarlandse identiteitskaart B.

Een afschrift van de verklaring aan de politie.

ZWEDEN:

Het paspoort of een uittreksel uit het register van het Nationale Vreemdelingenbureau.

TURKIJE:

De verblijfsvergunning voor vreemdelingen.

VERENIGD KONINKRIJK VAN GROOT-BRITANNIË

EN NOORD-IERLAND:

Een uittreksel uit de registers van het "Central Register of Aliens" of een aantekening in het paspoort of een ander reisdocument voor vreemdelingen.

**PROTOCOL BIJ HET EUROPESE VERDRAG BETREFFENDE
SOCIALE EN MEDISCHE BIJSTAND**

De Regeringen welke dit Protocol hebben ondertekend, Leden van de Raad van Europa,

Gelet op het bepaalde in het Europees Verdrag betreffende sociale en medische bijstand, ondertekend te Parijs op 11 December 1953 (hierna aangeduid als „het Bijstandsverdrag”);

Gelet op het bepaalde in het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 Juni 1951 (hierna aangeduid als „het Verdrag van Genève”);

Verlangende de werking van de bepalingen van het Bijstandsverdrag uit te strekken tot vluchtelingen, zoals omschreven in het Verdrag van Genève,

Zijn het volgende overeengekomen:

Artikel 1

Voor de toepassing van dit Protocol heeft de term „vluchteling” de betekenis, welke daaraan is toegekend in artikel 1 van het Verdrag van Genève, met dien verstande dat iedere Overeenkomstsluitende Partij ten tijde van de ondertekening of van de bekrachtiging van dit Protocol of van de toetreding hiertoe een verklaring moet afleggen, die aangeeft welke van de betekenissen, vermeld in artikel 1, lid B, van dat Verdrag zij toepast met betrekking tot de verplichtingen uit hoofde van dit Protocol, tenzij bedoelde Partij een dergelijke verklaring reeds heeft afgelegd ten tijde van haar ondertekening of bekrachtiging van dat Verdrag.

Artikel 2

Het bepaalde in de eerste titel van het Bijstandsverdrag is toepasselijk op vluchtelingen onder dezelfde voorwaarden, die gelden voor de onderdanen van de Partijen bij dat Verdrag.

Artikel 3

1. Het bepaalde in de tweede titel van het Bijstandsverdrag is niet van toepassing op vluchtelingen.

2. In het geval van personen, voor wie de mogelijkheid om een beroep te doen op het Verdrag van Genève ophoudt overeenkomstig het bepaalde in artikel 1, lid C, van dat Verdrag, vangt het tijdvak voor repatriëring, vastgesteld in artikel 7 (a) (i) van het Bijstandsverdrag, aan op het tijdstip waarop die personen geen beroep meer kunnen doen op het Verdrag van Genève.

Bijlage 4

Artikel 4

De Overeenkomstsluitende Partijen beschouwen de artikelen 1, 2 en 3 van dit Protocol als aanvullende artikelen van het Bijstandsverdrag, en de overige bepalingen van dat Verdrag worden dienovereenkomstig toegepast.

Artikel 5

1. Dit Protocol staat open voor ondertekening door de Leden van de Raad van Europa, die het Bijstandsverdrag hebben ondertekend. Het dient te worden bekrachtigd.

2. Iedere Staat, die is toegetreden tot het Bijstandsverdrag, kan toetreden tot dit Protocol.

3. Dit Protocol treedt in werking op de eerste dag van de maand, volgende op de nederlegging van de tweede akte van bekrachtiging.

4. Ten aanzien van iedere Staat, welke het Protocol op een later tijdstip bekrachtigt of ertoe toetreedt, treedt het Protocol in werking op de eerste dag van de maand, volgende op de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging of toetreding.

5. De akten van bekrachtiging en van toetreding zullen worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa, die de Leden van de Raad en de toegetreden Staten verwittigt van de namen van de Staten, die bekrachtigen of toetreden.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

Gedaan te Parijs, de 11e December 1953, in de Engelse en Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek, in een enkel exemplaar, dat zal worden bewaard in het archief van de Raad van Europa. De Secretaris-Generaal doet gewaarmerkte afschriften ervan toekomen aan alle Partijen welke dit Protocol hebben ondertekend.

EUROPESE INTERIM-OVEREENKOMSTEN BETREFFENDE
SOCIALE ZEKERHEID EN VERDRAG BETREFFENDE
SOCIALE EN MEDISCHE BIJSTAND

Uitleg van de termen „onderdanen” en „grondgebied”

Artikel 1, lid 4, van de Europese Interim-Overeenkomsten betreffende sociale zekerheid en artikel 2 (a) onder (ii) van het Verdrag betreffende sociale en medische bijstand bepalen, dat de termen „onderdanen” en „grondgebied” van een Verdragsluitende Partij die betekenis hebben, welke daaraan door de Partij wordt toegekend in een verklaring, gericht tot de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa ter mededeling aan de andere Verdragsluitende Partijen.

De betekenissen, door de bij de Raad van Europa aangesloten Regeringen aan deze termen toegekend in de verklaringen, welke zij aan het Secretariaat-Generaal hebben gericht, zijn als volgt:

1. *BELGIË:*

(a) *Onderdanen*

Personen die de Belgische nationaliteit bezitten.

(b) *Grondgebied*

Het grondgebied van het Belgische moederland, met uitsluiting van de Belgische Congo en van Ruanda-Urundi.

2. *DENEMARKEN:*

(a) *Onderdanen*

Personen die de Deense nationaliteit bezitten.

(b) *Grondgebied*

Denemarken zelf, met uitsluiting van de Fär Öer en Groenland. Desalniettemin kan uitbreiding van de toepassing van de verdragen tot deze delen van het Koninkrijk later in overweging worden genomen.

3. *FRANKRIJK:*

(a) *Onderdanen*

Alle personen van Franse nationaliteit, alle onderdanen van de Franse Unie behalve die der Geassocieerde Staten, en alle personen onder Franse bescherming.

Bijlage 4

(b) *Grondgebied*

Het Franse moederland en zijn overzeese departementen (Guadeloupe, Frans Guyana, Martinique en Réunion).

4. *BONDSREPUBLIC DUITSLAND:*

(a) *Onderdanen*

(i) De Duitse onderdanen.

(ii) Personen die, als vluchtelingen of verdrevenen van Duitse ethnische oorsprong, tengevolge van de gebeurtenissen van de tweede wereldoorlog een toevlucht hebben gevonden binnen de op 31 December 1937 geldende grenzen van het grondgebied van het Duitse Rijk, en hun echtgenoten en nakomelingen, zelfs indien die personen sedertdien dat grondgebied hebben verlaten. Deze rechtspositie geldt hun echtgenoten en nakomelingen overeenkomstig de bepalingen betreffende de verlening van nationaliteit in de artikelen 4 tot en met 6 van de Duitse Wet op de Nationaliteit van 22 Juli 1913.

(b) *Grondgebied*

Het grondgebied, waarop de Grondwet van de Bondsrepubliek Duitsland van toepassing is. De Bondsregering behoudt zich het recht voor om de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa ervan in kennis te stellen, dat de toepassing van de verdragen zal worden uitgebreid tot het „Land” Berlijn, welke kennisgeving bindende kracht zal hebben voor de Verdragsluitende Partijen met ingang van de eerste dag van de maand, volgende op deze kennisgeving.

5. *GRIEKENLAND:*

(a) *Onderdanen*

Personen die de Griekse nationaliteit bezitten en alle houders van een geldig Grieks paspoort. Sommige Griekse onderdanen bezitten geen Grieks paspoort daar hun nationaliteitsbewijzen niet in orde zijn of om een andere reden. In deze twijfelgevallen is het raadzaam dat de bevoegde autoriteiten der Verdragsluitende Partijen de Griekse diplomatieke of consulaire autoriteiten raadplegen, in overeenstemming met de geest van artikel 15 van het Verdrag.

(b) *Grondgebied*

Het gehele Griekse grondgebied, met inbegrip van de Griekse eilanden, zoals omschreven in de thans van kracht zijnde internationale verdragen.

6. *IJSLAND:*

(a) *Onderdanen*

Alle personen die wettige aanspraak op het IJslandse staatsburgerschap hebben.

(b) *Grondgebied*

Het grondgebied van IJsland, met inbegrip van de omliggende eilanden en territoriale wateren die onder IJslands gezag staan.

7. *IERLAND:*

(a) *Onderdanen*

De staatsburgers van Ierland.

(b) *Grondgebied*

Dat deel van het nationale grondgebied van het gehele eiland Ierland, dat op het ogenblik onder het gezag van de Regering van Ierland staat.

8. *ITALIË:*

(a) *Onderdanen*

Alle staatsburgers van de Staat en alle personen op wie de nationaliteitswetten van de Staat toepasselijk zijn verklaard, met inbegrip van alle staatloze personen die op het grondgebied van de Staat verblijven.

(b) *Grondgebied*

Het nationale grondgebied van het moederland.

9. *LUXEMBURG:*

(a) *Onderdanen*

Personen die de Luxemburgse nationaliteit bezitten.

(b) *Grondgebied*

Het grondgebied van het Groothertogdom Luxemburg.

Bijlage 4

10. *NEDERLAND:*

(a) *Onderdanen*

Personen die de Nederlandse nationaliteit bezitten.

(b) *Grondgebied*

Het grondgebied van het Rijk in Europa.

11. *NOORWEGEN:*

(a) *Onderdanen*

Personen die de Noorse nationaliteit bezitten in de zin van de Noorse Nationaliteitswet van 8 December 1950.

(b) *Grondgebied*

Het Koninkrijk Noorwegen, met uitzondering van Svalbard. De verdragen zullen niet van toepassing zijn op de archipel Svalbard (Spitsbergen), ofschoon deze gebieden een deel van het Koninkrijk zijn, daar het Noorse stelsel van sociale zekerheid niet tot de bedoelde gebieden is uitgebreid.

12. *SAARGEBIED:*

(a) *Onderdanen*

Personen die de Saarlandse nationaliteit bezitten op grond van de wet van 15 Juli 1948, zoals gewijzigd bij de wet van 25 Juni 1949.

(b) *Grondgebied*

Het aan de Saarlandse souvereiniteit onderworpen grondgebied.

13. *ZWEDEN:*

(a) *Onderdanen*

De Zweedse staatsburgers.

(b) *Grondgebied*

Het grondgebied van Zweden.

14. *TURKIJE:*

(a) *Onderdanen*

Personen die de Turkse nationaliteit bezitten.

(b) *Grondgebied*

Het grondgebied onder Turkse souvereiniteit.

15. *VERENIGD KONINKRIJK:*

(a) *Onderdanen*

De staatsburgers van het Verenigd Koninkrijk en van de koloniën.

(b) *Grondgebied*

Engeland, Wales, Schotland, Noord-Ierland en het eiland Man, met uitsluiting van de Kanaal-eilanden of andere gebieden voor de buitenlandse betrekkingen waarvan het Verenigd Koninkrijk verantwoordelijk is; desalniettemin kan de toepassing van de Overeenkomsten en het Verdrag op de Kanaal-eilanden later in overweging worden genomen.